

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában

143. szám.

BRASSÓ, Csütörtök, december 10-én.

I-ső évfolyam 1885.

Terjeszkedünk.

Még nemrég panaszkodtunk a felett, hogy a székelység az, melynél a kultúregylet visszhangra nem talált. Panaszkodtunk, hogy Háromszék megye nem is gondol fiók-alapításra, holott neki ép oly szüksége van, mint nekünk s Erdély magyarságának általában.

Elemi csapásokkal indokolták tartózkodó magatartásukat. Az igaz, hogy keményen látogatta meg az idén az Ur Háromszéket, de de azért mi ezt oknak még sem fogadhatjuk el. Az elemi csapások sújtották a gazdát, az iparost, a kereskedőt, de nem a hivatalnokokat, kik pedig vannak elég szépen Háromszéken is. Az állami, megyei, községi tisztviselők alig-alig éreztek valamit e csapásokból. Az adófélügyelő tisztikarát nem mosta el a víz, sem azok rendes fizetését; a törvényszéki tisztviselők, megyei központi tisztikar stb. sok hivatalnok egymaga elég tekintélyes fiókegyletet alapíthatott volna.

Hogy mi az oka mindazonáltal e késedelemnek — mondjuk: e ráklépésben való haladásnak — azt nem tudjuk. A Székelyföldnek bajai vannak, nagy, igen nagy bajai. Ezeket orvosolni a magyar haza, a magyar társadalom kötelessége. Jogosan pretendálják ezt a székelyek az államtól. Hű fia, adózó polgárai. De nem fogják joggal követelhetni a társadalomtól, a melynek küzdelmeiben részt venni nem akarnak. A kultúregylet kötelessége szemét oda fordítani, a hol van mit látni, kezét oda tenni, a hol van mit takarni. — De vajjon lehet-e, és kívánhatjuk-e, hogy lelkesen tegyen valamit, ha legkisebb támogatásban sem részesül onnan; ha azok, kiket isten megáldott tehetséggel, közönyösen nézik, mint fáradnak mások a honmentés nehéz munkájában? . . .

Még ekkor is kötelesség tenni értök, a mit lehet, csak hogy nem követelhetik. Csak a ki önmaga is hoz áldozatot — a mennyire tehetsége engedi — csak az kívánhat maga is áldozatot. Jogokat gyakorolni kötelességek nélkül — az anarchia.

A székely nép, melynek vére folyt e honért, mely annyi századon át életét áldozta fel a honnak; az a nép, mely még ma is egyik hatalmas bástyája a magyar államnak, az nem maradhat közönyös, az nem teheti

tétlen össze kezeit, midőn a haza veszélyben van.

Mi kezdettől fogva biztunk a jó székely népben, de bizodalunk — nem tagadjuk — már megrendült. Mi az első között véltük látni őket, mert meg is szoktuk ott látni.

A mit elmulasztottak, azt most jóváteszik. Örömmel értesülünk, hogy a kultúregyleti mozgalom megindult végre a Székelyföldön is. Ez öröm lerontja eddigi aggodalmunk utolsó maradványát is. Háromszék megyében legközelebb meg fog alakulni a megyei választmány, ez az öröndetes esemény; Csikmegye követi a szép példát, s ez még öröndetesebb. — Háromszéken Potsa József, Csikmegyében Mikó Bálint s Imets F. Jákó állanak a szent ügy élén.

Ha az összes székely megyékben megalakítják a fiók választmányokat, — csak akkor lesz a szervezés munkája befejezve; csak akkor mondhatjuk, hogy Pozsonytól Predealig felébredt a magyar társadalom, hogy maga legyen sorsa intézője.

Tanuljunk a külföldtől. Okuljunk a magunk kárán.

Mit akar a „Deutscher Schulverein“, mit a „Societatea Carpatii“? Mit akar az orosz kultúregylet, mely csak a napokban tartotta közgyűlését? Ők nem szorítkoznak országuk határai közé — ők azokon kívül terjeszkednek, holott mi csak édes hazánkban akarjuk megtartani nyelvben és birtokban azt, a mi a miénk, a mi jogosan illet minket. Ők összekötő kapcsokat tartanak fenn idegen államok polgáraival, gyűjtő kanócuk idegen talajra van helyezve, hogy a mikor ők annak egyik végét meggyújtják, a másikon explodáljanak.

A pangermán s panszláv kérdések és mozgalmak külföldről nyernek tápot. A felsőmagyarországi tótok, az erdélyi szászok és oláhok óvakodtak volna a multban s óvakodnának a jelenben is oly kirívó magyarelles magatartást tanusítani, ha fedezetül nem állana mögöttük az orosz kultúregylet, a „Kulturverein“ s a „Carpatii“

Csak ezek bátorítják fel őket a kifelé gravitálásra, a nyugtalanságok előidézésére. S még egy: a magyar állam loyaltása, türelmessége, és a magyar társadalom százados álma. — De vége van az álomnak; a magyar társadalom felébredt. Legijesztőbb volt az éb-

redés Erdélyben. Öröndünk, hogy a székelység álma is véget ért; — öröndünk, hogy a közvetlen tett szükségét belátva, kezét nyujtanak a munkához. Így legalább biztosabb a siker, mert ha igaz, hogy „néma gyermeknek anyja sem tudja baját“, ugy igaz az is, hogy „segits magadon és isten is megsegít.“

A magyar társadalom megindult, tehát haladjon is előre.

N . . . i.

Országgyűlés. A képviselőház 7-én megkezdte az öt évi mandátumról szóló törvényjavaslat tárgyalását. A vitát Dárday Sándor előadó nyitotta meg. Kivüle szoltak még a törvényjavaslat mellett Horváth Móricz, Kubinyi Árpád, Darányi Ignác, az ülés végén pedig Tisza miniszterelnök; a javaslat ellen nyilatkozta: Herman Ottó, Gullner Gyula, Margitai Gyula, Hevessy Bertalan és Bőthy Ákos.

A kormánypárt részéről feliratkozott Andrássy Manó gróf, Rakovszky István, Kunecz, Zsilinszky Mihály és Visi Imre kitörültették magukat, úgy, hogy a törvényjavaslat mellett most senki sincs szólásra följegyezve; ellene föl vannak írva: Irányi Dániel, Tóth Ernő, br. Andreánszky Gábor, Helfy Ignác, dr. Rácz Géza, Matkovich Tivadar, Komlóssy Ferencz, Lukács Gyula, Orbán Balázs, Szalay Imre, gr. Apponyi Albert, Ugron Gábor, Kállay János, Trucia Péter, Gosztonyi Sándor, Szalay Károly.

A szerb-bolgár háboru.

A mai nap távirati hírei sem engednek tiszta képeket alkotni a balkáni helyzet felől. Ugy látszik mégis, hog a hadviselő felek minden áron összemérni kívánják még egyszer fegyvereiket s a döntő harcoktól már csak pár nap választ el. Legalább hivatalos szerb forrásból jön a hír, hogy Szerbia újabb ultimatumot intézett a bolgár fejedelemhez s abban azzal fenyegetőzik, hogy ha a szerb fegyverszüneti föltételeket el nem fogadja, menten megkezdí újra az ellenségeskedéseket. De bolgár forrásból jövő hírek is arra mutatnak, hogy a harci kedv a bolgárok táborában sem lohadt s így a fegyverszünet meghosszabbításából alig lesz valami.

Ujabb táviratok.

Bécs, decz. A Politische Correspondenznek a a következőket távirják Belgrádból: »A porta Belgrádban kinyilatkoztatta, hogy oly szerb-bolgár egyezség, mely a porta beavatkozása nélkül fogna létre jönni,

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Az én szomszédaim.

— Csevegés. —

Baráczy Sándortól.

(Folytatás.)

A leány kőtenyének szögét fogta fogai közé s szepegett.

— Maga eléggé tapasztalt ember, folytatá kérőleg az anya, beszélje le leányomat bolond szándékáról, s írja meg egy istenes szép levélben Szőke Fodor Márton fiának, a zsandárnak Tölgyesbe, hogy megvárja őt leányom, csak legyen zsandár uram nyugodt, mig kiszolgál. Nem is fogja ökeme megbánni, mert leányom pupil leány (egyetlen örökös).

„Fáradt vagyok, most épen nem írhatok; de estére kész a levél, csak jöjjenek bátran érte“, szólék.

— De kérem szépen, mártsa jól be a pennát a kalamárisba s ne sajnálja a tintát. Írja meg isten igazában, hogy az én Rózsím szalmájában sem utolsó a Csete alján.

„Jól van, jól; de kinek a nevében írjam a levelet?“ kérdém türelmetlenül.

— Kinek a nevében? Az alszegi Szőke Fodor Márton komám uram nevében. De meginstálom, ugy írja meg, hogy könyet facsarjon a zsandár ur szeméből! — kőte a lelkemre Kükine.

No, ez nem épen oly könnyű komisszió! — gondolám.

Azzal távoztak. A leány megragadta kezemet s forró könyes csókot nyomott rá. Meglátszott a pupilság rajta: gyöngéd, karsu volt termete, s halvány arczipirja talán a csók lehelletétől is elhervadt volna.

Hasztalan fáradott hozzám Kuki Szabóné aznap este levélért.

„Holnap délig kész lesz. Akkor majd beszéllek leánya fejével is. Jöjjenek el mindketten!“

A távozó léptei elhaltak az utcán. A hold kibujt sötét felhők mögül, s vidám mosolyra deríté az éjt. A kétkerekű postaszeker most robog a hidon át s az utszéli kőkereszt előtt nevetve szólal meg a gyermek kocsis sipja: „Trári, trára!“ Ugy szalad a hang a néma csenden végig, mint a lovasdít játszó gyermekek zsvajja szürkületkor a poros utcán. Még a távoli havas is felferetik álmából: ijedten mereszti ki lángoló szemeit, a pásztortüzeket.

A nyújtózkodó árnyékokon végig lovagol szundikáló szürkén egy inaslegényke s tele torokkal fujja ezt a tréfás nótát:

Soha nem láttam oly asszonyt,
Mint Szabóné komámasszonyt, — Iczacza!
Mert Szabóné komámasszony
Lepénynyel csálja a legényt! — Iczacza!

Oh, csábító szép vagy, havasi táj, ősi istenség megkövesült örömkönye!

A bakter elrikoltotta a

»Csendesség a faluban! . . .«

tizenkettőt. . . Aludjál te is csendesesen, kesergő Kuki Rózsika!

* * *

Mielőtt Kuki Szabóné az ő drága Rózsikájával délben beköszöntött volna, már javában folyt a beszéd köztem és Silló Feruka apja közt.

— A fiam egy idő óta erősen iszik. Gabonámat mind hordja el a Tenkejné czégeréhez.

„Mert szerelmes!“ mondam.

Olyan gyógyir a pálinka a székely legény szenvedő szívére, mint a diáknál a szerelmes vers. S aztán a kisüstől mégis eltiltják!

— De hát mért nem ittam én? — heveskedék az öreg szomszéd. — Pedig én is szerettem a feleséget leány korában, mint a macska a tejet.

»De annál többet ivott aztán Kati né, a maga felesége!“ mondam meggyőzőleg.

— Eleget is vertem azért. Isten nyugtassa porait!

„Lám, Andris bá, s a pálinkaital iránti hajlamot Feri fia épen anyjától örökölte. Hát tehet-e ő erről? Maga az oka!“

— S ez igaz volna? — ugrék föl az öreg.

„Igaz, mint a szentírás.“

— No, akkor megbocsátok neki. De meg kell házasodjék.

(Vége következik.)

érvényességre igényt nem tarthat. Szerbia azt válszolta, hogy tiszteletben tartja a szultán souverain jogait, most azonban csak a fegyvernynyugvás föltételeinek megállapításáról van szó; figyelmezteti a portát, terjesztén ki figyelmét arra a körülményre, hogy rumel-liai csapatok is szerepelnek a hadjáratban, mi Szerbia helyzetét, különösen a hadviselés szempontjából komplikálttá teszi.

Szófia, decz. 8. Sándor fejedelem még tegnapelőtt elrendelte, hogy Pirotból támadják meg a szerb hadállásokat, s mára vagy holnapra a bolgárok támadását az egész vonalon várják. — Pirotban Sándor fejedelem csak önkényteseket hagyott.

Szofia, dec. 8. A feltételek melyeket Bulgária szab, hír szerint a következők: 50 milio frank hadi kárpótlást követel, továbbá a nisi, piroti és vranjai kerületek átengedését. Befolyásos körökben hangoztatják: »Semmiféle Khevenhüller meg nem akadályozhat minket abban, hogy győzelmünket ki ne aknázzuk. Ugy Sándor fejedelem, mint Karavelov reszketnek, ha nem engedelmeskednek a nemzet szavának. A szerbek mindeképen kárpótoljanak minket fiaink ki-ontott véreért!«

Belgrád, decz. 8. Magán hírek megerősítik, hogy pénteken és szombaton kisebb összejutkozések voltak a szerb-bolgár demarkacionális vonalon. A helyet, a hol az összejutkozések voltak, nem nevezik meg, hivatalosan sincs megerősítve.

Belgrád, decz. 8. Khevenhüller gróf osztrák-magyar követ ma reggel Belgrádba érkezett. A követ a vasutól azonnal a királyi palotában hajtattott és Milán királynak Ferencz József osztrák-magyar uralkodónak egy sajátkezü levelét nyújtotta át. A király nagyon szívesen fogadta a követet s többszörösen megrázta a kezét, fáradozásaiért köszönetét fejezván ki. Hire jár, hogy az osztrák-magyar uralkodó a levélben Szerbiának határozott ígéretet tesz, hogy békében háboruban egyaránt s ha kell katonailag is fogja támogatni, de mindamellett erősen hangsúlyozza a béke szükségét s Milán reábirni törekszik, hogy Bulgáriával esetleg áldozatok árán is békét kössön, vagy legrosszabb esetben a fegyverszünetet tavaszig meghosszabbítani igyekezzék. Az osztrák magyar uralkodó ezenkívül a monarchia teljes rokonszenvére biztositja Szerbiát. A levél belgrádi diplomáciai körökben nagy lelkesedést keltett.

Belgrád, decz. 9. Hadzsics Szvetozár kineveztetett a Morava-hadosztály parancsnokává; 100 altisztet hadnagygyá léptettek elő. Minden jel arra vall, hogy a háborut még e héten folytatják.

Román lapszemle.

A háromszéki székelyek egészen megrontották a „Gazeta“ jó kedvét. Ugy kell neki, miért dicsérte meg őket, mondván, hogy okos emberek, mert nem támogatják a kultur-egylet utópiáit. Háromszék főispánja és S.-Szentgyörgy polgármestere szívet és elket megindító szép felhívást intéztek Háromszék megye lakosaihoz, hogy a közeledő karácsonyi szent napokon gyűljenek össze S.-Szentgyörgyre és alakítsák meg az erdélyrészi közmívelődési egyletnek háromszéki fiókegyletét. A székely ember kétszer is meggondolja a

meddig a dolog végét megfogja; de ha egyszer megragadta, ember legyen a ki onnan kicsavarja. A székely székelyeknek a kultur-egyletbe való csatlakozása eldöntötte az egylet sorsát. Most már mulathatja magát a brassói „Gazeta“ és fenyegetőzhetik a n.-szebeni „Tribuna“.

A székelyek csatlakozása a kultur-egyletbe Erdély mívelődés történetében fordulópontot fog képezni. Templomok, óvódák fognak emelkedni a hazarész minden helységében, a hol a magyar elem ez ideig a legelhagyatottabb állapotban volt s ezen intézmények meg fogják menteni a már-már elveszett magyarságot felekezeti különbség nélkül. Ez a czélja az erd. mr. kultur-egyletnek és nem az, a mit a „Gazeta“ és „Tribuna“ olvasóiknak hirdetnek, a mi megjárja ijesztgetésnek, megjárja kortesfogásnak, de a mi előbb-utóbb el fog kopni és szégyenben maradnak saját olvasóik előtt. Igaz, hogy addig nekünk magyaroknak anyagi türelemre, mérsékletre van szükségünk e lapok ferdítésével szemben. Azonban legyenek azok a szerkesztő urak meggyőződve a felől, hogy türelmükből nem fognak kihozni. Haladni fogunk a jól kezdett pályán s nekik egyebet nem mondunk mint ezt: „Mulassátok magatokat!“

A híressé vált Diamandi Manole indítványát a mi(?) Gazetánk így vezeti be: „A magyar kormány magyarosító törekvése minden intézkedésében észlelhető, főképen a közmívelődés terén. Minap, midőn Péterffy miniszteri biztos Brassóban volt, hogy bezárja a román iparosiskolát, a mely még csak a papiroson volt, úgy nyilatkozott, hogy az állam megköveteli, hogy az iparosok minden városban magyar szellemben neveltessenek. Bizonyos, hogy Trefort csak ennek a szellemnek előnyére oszlatta fel az ipariskolák bizottságait. (Természetes, hogy bizonyos, ha a „Gazeta“ az ipartörvényt nem ismeri) minden nem magyar erdélyi városban. (Például: Becskerek) és országszerte mindenütt, a hol ipariskolát felekezettek és társulatok tartottak eddig, e'rendelte az új választásokat azon megjegyzéssel, hogy a kormány követeli, hogy a biz.-ban két tagot nevezhessen ki. Ez az ukáz vita tárgyává tétetett. Ukázulu! Hát az nem ukázulu, hogy 10 bizottsági tag közé egyetlen magyar tagot sem választottak? Az nem? Ezt mégis a brassói magyaroknak is támogatni kellene a naciionalista basak örömeire. La Allah, il Alla! Müge binge omiel duna!

Ilyen formán támogatják most az erdélyi román irredentistákat odaát a Dimbovicza mellett Bretiano m. elnök megbuktatására, az ő kedves testvére Bretiano Demeter és Cogalniceanó Miháláchi az ő volt minisztertársa.

Gyűlést tartanak a szabadelvű ellenzékiek az örömk városában a kiűzött hazafiak érdekében vagy helyesebben mondva, a miniszteri székek megostromolása érdekében. És tartanak szívhöz(?) észhez(?) szóló beszédek az ellen a szívtelen m. elnök ellen, de annyi eszük mégis volt, hogy az irredenta romana kiáltványából felolvasásokat ők sem tartottak, mert ők is birtokos és családok emberek s nem lenne okos dolog ha az oláhországi paraszt is megértené és alkalmazná annak a kiáltványnak a tartalmát a csokojok és boér urak életére, vagyonára. Hát aztán miről deklamáltak, ha nem abból a híres kiáltványból?

Édes istenem, még ilyent kérdezni tőlem! Hát a humanitásról, a született románokról akárhol is látták

meg azok az uristen napjának az ő szép sugarait, legeslegeslebben Bretiano Demeter összecsapta kezét, rettentő szemforgatások között igyekezett elhíttetni, hogy ilyen dolog még a törökök idejében sem történt Moldova-Munteniában. Még a török sem kérte őket arra, a mit most az idegen konzulok kértek és megkaptak, t. i. nem csak idegeneket, de még az ő Románaikat is kiűzzék az országból. Természetes, hogy a nemes publikum nagyot tapsolt erre. Nem jutott észébe senkinek, hogy a töröknek nem volt szokása efélére semmi gyaurt meginstálni. Berukkolt ő maga, elment husvét első napján magához Brankován Constantin vódához a palotába, rátette kezét s ezt kiáltotta füleibe: Ma zill!

Aztán felpakolta minden gyermekeivel, milliokra menő kincseivel és elhurcolta magával Stambulba az édes vizek mellé; ott az öreg vódának a szeme látára lefejezték mind az öt fiát s midőn ennek láttára az örülés környékezte, akkor megsajnálta és leütötte az ő öreg fejét is. Nem kértek a törökök erre engedelmet a Bretiano dédapjától. Cogalniceanó így lelkesült: »A meddig még élek — már nem lesz sok hátra, mert öreg a legény, — tiltakozni fogok románok kiűzése ellen, ha a román államon kívül születettek is, tiltakozni fogok a hazában születettek hontalantása ellen, ha nem is bírnak politikai jogokkal.«

Ez nagyon szép az öreg urtól, de itt eszünkbe jut, hogy 1858-ban arról szónokolt, hogy a moldvai magyaroknak magyar tannyelvű gymnasiumot kell állítani Bákóban. Volt ő azóta sok ízben miniszter, de még egy falusi magyar iskolát sem állított, nem hogy gymnasiumot állított volna. Röviden szólva az öreg ur még ma is jó szónok, de azt mondja a „Tetragraf“, hogy n'are character.

Nem folytatam tovább, csak a híres toasztirozó Gradisteanu szavaiból idézek még egy keveset: »Nemzeti és szabadelvű-e az olyan kormány, mely azt hiszi, hogy elhurcolhatja a románokat tüzhelyeikről és kidobhatja a határokon, mert mindazok a románok, a kik románoknak születettek az országnak bármely szögletében, legyen az az ország szabad, vagy nem szabad, így mondja világosan az alkotmány.« Hát ez magyarul azt teszi, hogy szt.-István birodalmában lakó románok nem laknak szabadországnak, de azért gondoskodott róluk a romániai alkotmány, hogy szabadok lehessenek. Milyen szép tőlük ez az atyafiságos szeretet! Ez a Bretiano m. elnök még is kimerte üzni az „Irredenta Romana“ tagjait. Na, ez már szörnyű egy ember lehet. Le vele! Éljenek Gradisteanó, Cogalniceanó a nem szabad románok barátai!

Ugy-e tudnak a szabad Romániában is még különben kortóskodni, mint a neibera Romániában. Hát ez hol van? Ott fenn a hotelban. Tessék felsétálni! Czenkalji.

Brassó megye tiszt., segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzete, valamint azok özvegyei és árvái nyugdíjintézetének alapszabálya.

17. §.

Ha a megye szolgálatában álló egyének valamelyike hivatalos eljárás közben szenvedett baleset folytán válik szolgálatképtelenné, ha beszámítható szolgálati ideje még tíz évre nem terjed is: ő illetőleg özvegye és árvái ugyanazon ellátásban részesítendőek, mintha már tíz évet szolgált volna, ha pedig beszámítható szolgálati ideje a 10 évet meghaladja, akkor

Touristák estélyén.

Aggódó szívvél és szorult kebelvel vártuk, már t. i. mi brassói Déchy Mór-ok, kik ugyan nem mászták meg a Himalaya legmagasabb csúcsát az Elborszt, hanem a Királyköhavas, a Negoj, Bucsecs, Nagyköhavas, és egyéb havasok csúcsát, mi, kiknek a szerencse csak azért, mert talán a hegymászásban még nem tettünk országírré, nem juttatott dúsgazdag muszka asszonyt feleségül, hogy mikép fog kiütni egy általunk rendezni szándékolt vig estély tánczczal egybekötve. A mi szerény, fukar és buzgó pénztárnokunk, műnyelven »Kukesch« félté az egylet kasszáját és csak az esetben szavazta meg az estély megtartását, ha az eleve beszédendő aláírások által biztositott pénz az estély előrelátható kiadásait fedezi, mert — ugymond — a pénz védházak és utak javítására, de nem tánczra szükségeltetik.

A közgyűlés csatlakozott a finánczminiszterünk expozéjához és megkezdődtek az aláírások. 50 kr belépti díjért ének, felolvasás, zene és hegyébe egy »Kränzchen«. Ez már olcsóbb a fehérkenyérnél és mégis féltünk, hogy a szükséges kiadások nem lesznek fedezve aláírások által.

De nem is csoda, ha féltünk. Megvolt és van ennek a maga oka-foka! A tornászt szeretik a nők — ők tudják miért. A jó zenész is grata persona, de a

katonatiszt és tűzoltó sem megvetendő személy. — Doppelfärbiges Tuch. —

De mi, kik a leg-zebb nyári vasárnapokat és nagyobbára szombatokat is családainktól távol töltjük, míg az esős napokon itthon szoktunk maradni — íár ez idén a Csukás melletti Bratotsa havason istenesen megáztunk „und sonst noh was — was ich nicht sagen mag.“ Így elmélkedtem én, midőn epedve vártam az estély sikerét, mely mindenestre attól függ, mily pártolásban részesítenek bennünket a nők. Oh! jól emlékszem, mit szokott feleségem mondani, midőn jelentem neki, hogy szombatira készen legyen egy sült kappan, egy darab szalonna, 3 keményen főtt tojás, egy kis friss vaj, egy fél cipő kenyér, Ross bácsitól, egy vereshagyma, 2 deczi feketekávé rummal. A foltos cipő jól be legyen zsirozva, a turista ruha, a nagy bot és egy pár meter czukkorspárga szintén kéznél legyen.

Még most is zug fülemben feleségem kívánsága a czukkorspárgához. Oh bár szakadna az eső — mondja feleségem — és én reszketek e kívánságától, mert egy jó asszony kívánsága teljesülésbe is mehet. Hát még az az átkozott kész legyünk, melyet a brassói fiókegylet a városház tornyára ki szokott függeszteni annak jeléül, hogy a kirándulás foganatba vétetik, az mindég esőt hoz. Nem tudom mi az oka ennek. — Talán a gömb színe, mely vetelkedni akar az ég szí-

nével, okozza nekünk a bajt. Vagy a városház van megátkozva.

E tekintetben a legnagyobb tudósok sincsenek tisztában. Elég az hozzá, hogy valahányszor künn fityeg a kék golyóbis, az uristen megereszti a menybeli bvrvízes hordó csapjait.

Vége megjött a végzetesnek félt dalestély. 1885. november 28. beköszönt; és oh csodák csodája! A Nr. 1. nagyterme zsufolva van turistákkal, turista-nőkkel, turista barátokkal, turistabarátnőkkel, turista jóakarókkal stb. stb., és mosolyognak szemei a pénztárnoknak, ki félt a deficiztől és most örül a tiszta jövedelemnek.

Szemem-szám elállott, midőn a diszes közönséget megláttam. Az igaz, ma sem vagyok még tisztában azzal, hogy ki vonzotta e közönséget az estélyre. Mi-e az egyleti tagok, mert még a legmagasb hegyeket is megmászszuk, a jelzett tudományos és kitünően sikerült felolvasás és experimentálás a gyopárral, a magánnégyes-e, Linz kitünő hegedűjátéka vagy talán — és azt alig hinném — a hegyibe tett táncz. Legyen azonban a felsoroltak közül bármelyik az indító ok, én nagyon meg vagyok magammal elégedve, de meg a diszes Coronával, mert csak ez estélyen jöttem reá, hogy mivel fogom ezután feleségem lecsitítani, midőn tervbe vett kirándulásaim ellen zugolódik. A műsorban kevés turista vett részt. A művészek

értem az énekeseket és zenélőket, egyetünk iránti az ellátás kiszabásánál szolgálati éveikhez további 3 év számítandó.

Ugyanily tekintet alá esnek a megyénél állandóan alkalmazott orvosok, a kiknek szolgálati képtelenségét vagy halálát járvány ellen történt alkalmazásuk okozta.

18. §.

A nyugdíjazás illetve ellátás mérvének alapját a beszámítható szolgálati idő s a legutóbb élvezett rendes évi fizetés képezi.

19. §.

A 16 §-ban említett régebbi tisztviselőkre nézt az 1878 évi január hó 1-ső napjától, azon részekre nézve pedig, kik később léptek megyei szolgálatba, megválasztásuk vagy kinevezetésük illetőleg eskütelésük napjától számíttatik. A régebbi tisztviselők mint intézeti tagok azonban tartoznak az 1878 évi január 1 óta lefolyt s általuk tényleg betöltött szolgálati időre élvezett fizetésök után évi 2 százaléktól az intézet pénztárában a nyugdíj-alapba 24 hó alatti egyenlő részletekben befizetni.

Az 1878 évét megelőzőleg bármely hatóságnál eltöltött szolgálati időt egészben vagy részben beszámíthatni — az illető kérelmes által a megyei szolgálatban tanúsított érdemekhez képest — a törvényhatósági közgyűlés ezen alapszabály 8 § 2 pontja értelmében minden felelősségi jogon kívül kizárólag magának tarja fenn; hogy azonban ezért valaki kérelmezhesen is, a megyénél töltött 10 évi szolgálati idővel birnia kell.

20. §.

Nem rendszeresített (például: díjnak) megyei állomáson töltött idő az ezen nyugdíj alaphoz való ellátásnál illetve nyugdíjazásnál tekintetbe semmi körülmények között nem vehető.

Másrészt a rendszeresített állomáson ideiglenesen vagy próbaidőre de eskütelés mellett töltött szolgálat, ha az később állandóvá vált, az ellátás vagy nyugdíjazás-alapjául beszámítandó.

21. §.

A szolgálatnak egyáltalában megszakítás nélkül kell lennie. A megszakítás előtti idő ellátási vagy nyugdíjazási alapul nem szolgálhat.

Kivételt csak a következő esetek képeznek:

- a) Ha valamely tisztviselő a közválasztásnál ki maradt, de később ismét megválasztott.
- b) Ha az ezen nyugdíj-alap által nyugdíjazott egyén ismét tényleges megyei szolgálatban alkalmaztatik.
- c) Ha a megye szolgálatában álló egyének az alkotmányos kormány vagy társhatóság szolgálatába visszatérnek.

Ezen esetben az ezen alap által való ellátás vagy nyugdíjazás alkalmával az előbb eltöltött megyei szolgálati idő és a fokozatos nyugdíj mérvének alapjául beszámítandó lesz.

(Folytatása következik.)

Törvényszéki csarnok.

Brassó, 1885. decz. 9.

A brassói kir. törvényszék f. hó 9-én reggeli 9 órától esti 6 $\frac{1}{2}$ óráig tárgyalta a Fogarasmegyei árpási választókerület 1884. évi képviselőválasztása ügyében megindított bűnügyet.

szíveségből léptek fel, de a tánczban nagy szerepet játszottak a touristák. Még maga a jeles tudós, fiókegyetünk fáradhatlan elnöke is polkázott. A botanikázást másokra bízta, mert ez alkalommal a csillagászzal foglalkozott, lévén elmúlt éjjel a csillag-eső és a tánczteremben sok vénus-csillag.

A többi touristák is tánczoltak, különösen azok, kiknek legtávolabb kirándulási pontjaik a Pojan flóri vagy legfeljebb a Schullervédház, de idáig is kocsin illetve lóháton jutnak, mindég szép társaságban ellátva Versailles veszedelmes batteriáival.

A Nr. 1. nagy termének melléktermei szintén nagy kelendőségnek örvendtek, mely utóbbi körülményen a bratotsai kordonház és a Nr. 1. étterme között azt csak most éreztem legjobban, midőn összes ott volt társaimat itt is láttam. Itt beufsteak, ott veres hagyma és szalonna. Itt medgyesi borviz. Itt tüzes szemek által létrejött melegség, ott hideg és szél. Itt komode szék és asztal, ott nedves föld. Itt embernyuzó pinczér — ott birkanyuzó csobán. Ott farszótó — itt édes kimerülés. Ott bágyadt — itt képes erőtlenség tükröződik vissza. Szóval itt minden jó volt, de olyan ráklevés, — mint a minőt e nyár derekán a Királykő havas alatti védházban egy papinai bögréből ettünk, csak királyi udvarokban láthat napvilágot. Kerestem a ráklevés szállítóját — a vasgyúrót — a termekben, de hasztalan. Ő jubilálni ment Chinába és csak akkor tért vissza a Nr. 1-be, midőn én a puha párnák között gondolkodtam a hegymászásán.

A tárgyalás több igen érdekes és az ellenzék manipulációit érintő epizódot tüntetett fel. Az alábbiakban adjuk azt részletesen.

A törvényszék következőleg alakult meg Elnök: *Bisztray Károly*; szavazó bírák: *Kovács Károly* és *Vizy József*; jegyző: *Daday Ferencz*.

A vádhatóságot *Kenyeres Adolf* kir. ügyész képviselte; védők gyanánt szerepeltek *dr. Weisz Ignác* és *Lengeru Juon* ügyvédek.

Elnök megnyitván a tárgyalást, bevezetési a vádlottakat, a kik következők:

Krausz Herman, voliai születésű, 47 éves, mőzes vallású, nős, 3 gyermek atyja, irástudó, vagyonos, büntetlen előéletű, szeszgyáros,

Kodru György, drágosi születésű, 55 éves, gör. keleti vallású, nős, 8 gyermek atyja, körjegyző; — mindkettő a btk. 185. §. első bekezdésében írt, a polgároknak választási joga ellen vesztegetés által elkövetett vétség miatt.

Nicolae Jakob Sofonie, drágosi születésű, 55 éves, gör.-kel. vallású, nős, 4 gyermek atyja, vagyonos, adószedő, pénztárnok s földmives, — a btk. 185. §. első bekezdésében írt, a polgároknak választási joga ellen vesztegetés által elkövetett vétségben a btk. 69. §. második bekezdése szerinti részesség miatt.

Trimbitás Josif, drágosi születésű, 50 éves, gör.-kel. vallású, nős, 5 gyermek atyja, földmives;

Socaciu Nicolai, drágosi születésű, 37 éves, gör.-kel. vallású, nős, 1 gyermek atyja, földmives;

George Adam Rogosea, drágosi születésű, 53 éves, gör.-kel. vallású, nős, 4 gyermek atyja, földm.

Vasilie Nicolai Fogoros, drágosi születésű, 37 éves, gör.-kel. vallású, 6 gyermek atyja, földmives, — mindnyáján a btk. 185. §. második bekezdése szerint minősített, a polgároknak a választási joga ellen megvesztegetés által elkövetett vétség miatt vád alá helyezve. —

Ennek megtörténtével felolvastatik a beidézett 25 tanu névsora, a mivel azután a tárgyalás kezdetét veszi. Első vádlott *Krausz Herman*.

Elnök: Ön azzal vádoltatik, hogy az 1884. év június 16-án Alsó-Árpáson tartott képviselőválasztás alkalmával több választónak 10—10 frtot ígért s etette-itatta őket, ha dr. Ullmann Pál jelöltre szavaznak, valamint azzal, hogy egy embernek a szavazás után 1180 forintot adott volna.

Vádlott: A választás alkalmával Árpáson voltam, mert magam is választó vagyok. A mint a Teleki-féle udvarban voltunk, vagy 30 drágosi oláh jött hozzám, azt mondva, adjak nekik 10—10 frtot, akkor Ullmannra szavaznak, mert az ellenpárt is annyit ígért nekik. Én elutasítottam őket, mondván, hogy mi nem választunk pénzzel, s nem adhatok nekik, mert nekem nincs is miből; menjenek szavazni, a kire akarnak.

Ügyész: Nem tudná megnevezni az illető drágosikat, kik a pénzt kérték?

Vádlott: Azt tudom, hogy drágosiak voltak; egyet ismertem közülök, de az meghalt.

Elnök: Ön azzal is vádoltatik, hogy valami czédulákat adott Fleiszig korcsmárhoz, hogy bort adjon.

Vádlott: Ez nem áll, s hivatkozom magára a korcsmárosra, a kit kérek kihallgatni.

Nicolai Socaciu tanu s vádlott szembesítettik *Krausz* Előbbi szembe mondja *Krausznak* (románul), hogy ez azt mondotta volna neki, miszerint mindenki, a ki Ullmannra szavaz, idővesztés czimén kap 10 frtot.

Vádlott: Ez nem igaz.

Elnök (tanuhoz): Az 1180 forintról tud-e valamit?

Tanu: Hallottam, hogy *Sofonia* kapott pénzt s azt láttam is, mikor *Ullmann* segédjének 100 frtot viszaadott. — Az itatásra nézve azt vallja, hogy *Krausz* neki adta azt a czédulát s egy vedret s ő hozta a bort *Fleiszig* korcsmájából.

Ügyész: Mi volt irva arra a czédulára?

Tanu: Nem tudom, mert olvasni nem tudok. Azt vallja továbbá, hogy várta a választás után, miszerint ő is kapjon pénzt idővesztésért, de nem kapott. Elismeri, hogy a választás előtt s után is ittak.

Dr. Weisz védő: Vajjon ki ígérte vádlott tanunak a pénzt s tett-e a választás után lépéseket, hogy a 10 frtot per után kapja meg, mert tudomása szerint ez megtörtént.

Tanu: A pénzt *Krausz* ígérte s a pert a pénzért megindította.

Dr. Weisz: De hát miért perelte be 30 társával a falusi bírót? Mert a pénzt ő vette át, ők maguk választották őt erre, — tehát csak őt pereltette.

Trimbitás Josif: tanu s vádlott *Krausznak* szemben mondja, hogy neki idővesztésért 10 frt. ígért

Ügyész: Súlyt kíván fektetni, vajjon ez az állítólagos ígért olyan volt-e s úgy történt-e, hogy abból komoly következtetést lehessen vonni, — mert csak így lehet a vesztegetést kideríteni.

Elnök: Kapott-e pénzt?

Tanu: Kaptam a bírótól idővesztésért 9 frtot; de ezt nekem meg nem ígérte előre senki.

(Folytatása következik.)

Zeneestély.

Hétfőn este igen nagy és válogatott közönség gyűlt össze a Nr. 1 helyiségében az állami népiskolák szegény tanulóinak javára rendezett zene estélyre. A brassai közönség színe java jelent meg itt, hogy egyikét töltsse el legélvezetesebb estéinek. Igen jó benyomást tett az új, eddig nem gyakorolt számozása az ülőhelyeknek.

A hangverseny kellő pontossággal vette kezdetét s csak a gyakori újrázások által akasztva meg: igen pontosan szabályosan ért véget. Nem volt ez, csak bevezetés a tánczhoz: hanem concert a szó valódi s legnemesebb értelmében. Minden piéce egy-egy kis művészi mutatóvány, melynek hallásában nem tudunk eléggé gyönyörködni.

Az egyes pontokról különben röviden a következőket: első számul kissé zajos hangszerelésű 4-kezűt hallottunk. A nyitány mindig leghálátlanabb, a közönség egy része nem jelent még meg, a mi bizonyos kellenemetlen zajt idéz elé. *Lázár Irén* k. a. és *Jaschik Gy.* ur mindennek daczára képesek voltak teljesen lekötni figyelmünket: megfelelték minden tekintetben a várakozásnak, öröm volt hallgatni őket.

Kádbobóné ő nsg. s *Matyeka Károly* ur művész duója valódi élvezet volt. Nem tudtuk, miben gyönyörködünk inkább: a kifogástalan összjátékon, vagy külön-külön a tiszta, sima s érzésteljes előadáson. A két hangszer egygyé olvadt, s a legkellemesebb harmoniában ölelkező hangok bűvös vegyülete rezgő át a termet.

Schmid M. k. a., *Raidl S.* ur ének kettőre, nem sorozható a magas röptű alkotások közé: inkább kedves, megnyerő kis dal, mely épen kedvessége, kecsessége által csinál hatást. *Schmid M. k. a.* éneke már annyira ismerős, annyian dicsérték: hogy mi nem tehetünk semmit hozzá; *Raidl S.* ur tenor hangja kellemes, fülbemászó, csak legfeljebb az a hibája: hogy — ritkán hallhatjuk.

Kádbobóné ő nsg. *Liszt Rhapsodiáját* azzal a sikerrel adta elé, melyet csak magyar nő érhet el. Mert a művészi technikába belehelni azt az igazi mély, magyaros érzést csak az tudja, ki valóban érez. Jelen darabban annyi érzés viharzik fel, hogy ismét elsimuljon; s majd újra előtörjön, míg végül általános nyugalom áll be; mit festeni más nem tudna.

Már a második darab, tán *Tauszignak* egy indulója; minden fényessége, ereje s nehézsége mellett, nem hálás darab, s csakis a technikát teszi próbára.

Dajbukátné Ő nsg. énekelt ezután *Traviatából*, s majd újrázás után *Schubert* egyik kedvelt dalát — németül. — Megvalljuk nagy bátorság kell ahhoz, egy coloratur darabot althán s másrészt *Walter* után egy általa elénekelt dalt előadni: s ha az ily válatat meg nem bukik, már az magában dicsőség, s ha az mint jelen esetben, még eredményt is ér el már készeresen az.

Haydn vonós négyese tette az utolsó számot; az allegro precisen s kitünően sikerült, az andanten, még érezhető volt hogy a quartette nj s nincs teljesen összeforrvá: de ez nem is lehetséges ily rövid idő alatt. Hogy az andante a maga tisztaságában, a végtelen finomságában átlátszóságában tünjek ki: oda sok idő, még több kitarítás s a mi fő összeszokni kell. Köszönet *Adler J.*, *Linz H.*, *Nagy Gy.*, és *Matyeka* uraknak, hogy nem riadva vissza a nehézségektől kultiválni keztek e műfajt.

Ha még megemlékezünk *Stark V.* ur discret s sima kíséreteiről, mit vajmi ritkán tapasztaltunk eddig: úgy bezárhatjuk a hangversenyről a referatát, mely valódi kamarai estély benyomását tette reánk.

Még pár szót az ezt követő dolgokról. A közönség meglehetősen nagy része a hangversenyt követő sorsolás után eltávozott: úgy hogy mintegy 60 pár tánczolt — kitünő jó kedvvel: élén a házasság emberek. Feszte'len kedvvel folyt a mulatság 1 $\frac{1}{2}$ -ig; midőn lassan oszolni kezdtek.

Cosinus.

Helyi és vidéki hírek.

Brassó városi tegnap közgyűléséről szóló jelentésünk térszike miatt jövőre marad.

Végtagyalás. Lapunk mai számának más helyén kimerítően emlékszünk meg a fogarasmegyei árpási választási visszaélések ügyében folyt végtagyalásról. E helyen csak megjegyezzük, hogy az ítélet este 6 $\frac{1}{2}$ óra után ki lett hirdetve s e szerint *Krausz* s *Kodru* felmentettek s ártatlanoknak nyilvánítottak; *Niculai Jakob* *Sofonia* 14 napi fogházra, 20 frt bírságra; *Trimbitás Josif*, *Vasizlie Nicolai* *Fogoros* és *George Adam Rogosea* 7 napi fogházra és 10 frt bírságra; végül *Socaciu Nicolai* 3 napi fogházra s 5 frt bírságra ítéltettek. Bővebbet törvényszéki csarnok rovatunkban.

A színészek búcsuznak. Csütörtökön, ma, van az utolsó előadás. Bizony nem a legjobb benyomással fognak innen távozni s bizonyára nem jut eszükbe újra Brassóba jönni. N-Szébenbe mennek.

Brassómege törvényhatósági bizottsága — mint említettük — f. hó 17-én d. e. 9 órakor rendes ülést tart. Az ülésnek 98 tárgya van, köztük több fontosabb ügy. Így a katonai csapatház ügye, a megye 1886. évi költségvetése; megyei tisztviselők nyugdíjszabályzata; az összes megyei szabályrendeletek összegyűjtése; közigazgatási bizottsági tagok választása; Olt szabályozás és Brassó város 1886. évi költség-előirányzata.

Magyar hazafias szellem. Erre nézve a mi (?) Gazetánk így nyilatkozik: „A mi a magyar hazafias szellemet illeti, ismételjük, hogy nekünk nem kell; mi megelégszünk azzal, a mivel birunk: a csak hazafias szellemmel s nem egyúttal a magyarral.” — Minek is az a magyar hazafiság, mikor Gradisteano biztosítja a román alkotmányban a nem szabad vagy rab Románia számára is a román szellemet, csak fel kell fedezni azt a rab Romániát.

Tombola. Folyó hó 7-én a helybeli állami iskolába járó szegény tanulók segélyezésére rendezett sorsolás alkalmával kihúzott azon nyerő számok, melyekkel a nyert tárgyak még nem vitettek el, a következők: 509, 597, 566, 252, 281, 641, 592, 355, 150, 187, 264, 157, 567, 104, 277, 127, 288, 557, 33, 477, 613, 28, 581, 371, 158, 579, 309, 502, 440, 386, 13, 377, 350, 334, 623, 267, 363, 535, 251, 584, 273, 620, 170, 633, 341, 643, 139. — A fennírt számok tulajdonosai felkéretnek, hogy nyeremény tárgyaikat e hó 15-éig a belvárosi áll. el iskola épületből vigyék el.

Felségsértés. Heinrich Jenő, ki pár év előtt báró Atzél Béla által rendezett népünnepély alkalmával »hírnévre« vergődött, mint a veteránusok elnöke, egy bizonyos ügyben nála tisztelgett két veteránus előtt a következő szavakra fakadt: az egész világ szédeleg, a király is sz.....! A budapesti kir. törvényszék felségsértés miatt vád alá helyezte. A tábla III. büntető tanácsa Steer Ferenc referálása alapján a vádhatározatot helybenhagyta.

Szenzácionális lopás. Bécsben vakmerő betörés történt 7-én éjjel. Granischstäden udvari ékszerárúsnak a Graben 29. számú házában lévő nagy és fényes üzletét ismeretlen tettesek teljesen kirabolták. A betörők a bolt mellékhelyiségebe törtek be oly módon, hogy Thorgasse-ra vezető ajtón nagy nyílást vágtak, s aztán a másik vasrudakkal ellátott belső ajtót feszítő vasakkal feltörték. A mellékhelyiségből a boltba könnyen juthattak be. A háttérben álló vasszekrények közül a betörők hármat törtek fel, s ezekből a pénzt s több száz ékszert raboltak el. Csak a gyémánt ékszereket vitték el, a többi érintetlenül hagyta. A betörő tolvajok nyomára még nem akadtak. Ékszeráru hiányzik körülbelül 400.000 forint értékben. A rendőrség különösen a vendégökben tartózkodó angolokat tartja szemmel, mert a tettesek Bécsben még valószínűleg nem hagyták el. Minden külföldi rendőrség távirati úton értesítetett.

Elzúllott élet. Élt Gyulán egy fiatal ember, Kolozsi Károly, ki okleveles néptanító volt, és kit dacára alig 34—35 éves korának, sok megpróbáltatás

késébe jutott. Elzúllott, s végül egy pusztai iskolánál volt alkalmazva. Ott a minap sokat ivott, s úgy esett, hogy föl sem kelt többé.

A brazilai császárné balesete. A brazilai császárné nemrég súlyos baleset érte. A könyvtárban elcsúszott s balkarját a lapoczká közelében eltörte.

Színházézés. Moszkvai táviratok szerint a »Paradies« német színházban előadás előtt tűz ütött ki és a színház egy része leégett. A tűz a nézőteret teljesen elpusztította; a színpad és az előcsarnok megmaradt. A díszítmények és a ruhatár egy része megmentetett ugyan, de elromlott.

Vesztett ebet lőtt Nagyváradon Dániel Lajos kir. törvényszéki jegyző. Az eb megmárt egy 12 éves leányt egy fogházor leányát, kit azonnal orvoshoz vittek, ki a gyermeket ápolás alá vette.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885. december hó 10-én.

Román papírpénz á 20 frankos	8.5 vétel 8.53 eladás.
ezüstpénz á 20	8.40 » 8.56
Napoleon d'or (aranypénz)	9.95 » 9.99
Török lira	11.20 » 11.39
Orosz imperial	11.20 » 10.24
Arany	5.94 » 5.97
Orosz papírrubel	122.50 » 123.—

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**

Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

Szám 9521.—1885.

alisp.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. közmunka- és közlekedésügyi miniszterium az 1885. évi október hó 18-án kelt 36252. számú rendeletével, a sárkány—törösvári hadászati uton lévő és a Mojecsi patakon átvezető Mojecsi hid építési helyreállítását 3851 forint 34 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát fogantatásának biztosítása céljából az 1885. évi december hó 28-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei alispáni irodai hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak,

(283) 2 3

hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5°/_o-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett alispáni hivatalhoz annyi alkalommal be kell nyújtani, amennyi a későbbben érkezettek figyelembe vételét nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a fogarasi m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Fogarason, 1885. november 30.

Fogarasmegye alispánja;
Gramoia Dániel.

A huscsarnokban

— Színház-utca, áruház (Kaufhaus) 7. szám —

(ezelőtt **Mutzig és Szlaminek** üzlethelyisége)

naponként kapható

fris, jó marhahús, kilója 36 kr,

és hasonlókép

sertéshús kilója 38 kr.

Tömeges partfogást kér

Buretia István,

mészáros.

(282) 2—2

Misselbacher Julia urnő birtoka
Kerpenesten (Zajzon mellett) bérbe-
adandó.

(284) 1—1

Bővebbet mond **Páncsél Joachim** nyug. törvysz.
bíró ur, Brassó, szent-János-utca, 630. sz.

a Pesti magyar kereskedelmi banktól.

Részvénytőke 5 millió forint.

A nagyérdemű közönség könnyebbítésére a „Pesti magyar kereskedelmi Bank” elhatározta, a budapesti értéktőzsdén jegyzett sorsjegyekre az 1883. évi XXXI. törvények alapján igen kis havi részletfizetésekre törvényesen belfizetett részleteket kiadni, s ezen üzletág fogantatásával **Adler L. Jakab** helybeli váltóüzletét bízta meg.

Adler L. Jakab váltóüzlete Brassóban

ajánl a n. é. közönségnek

SORSJEGY-RÉSZLETIVÉKET

kiadva a PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK által

a vevő kívánsága szerint 12, 18, 24, 30 s 36 havi részletfizetésre.

Az első részlet készpénzfizetése után a vevő már törvényes tulajdonosa a részlet fizetése előtt netalán tett nyereménynek.

Egyelőre kaphatók a következő részletiek:

25 db	9 db	6 db	3 db	15 db	6 db	4 db	2 db	Bécs városi sorsjegye	Szerb 3 ^o / _o járadék-sorsjegye	Tisza-szabályozási sorsj. 4 ^o / _o	Magyar járadék egész	Hitel-sorsjegye	1864. évi állam-sorsjegye
9.25	3.33	2.22	1.11	8.55	3.42	2.28	1.14	5.—	1.26	4.91	4.75	7.08	6.84
(10.50	3.78	2.52	1.26	9.75	3.90	2.60	1.30	5.66	1.44	5.59	5.40	8.06	7.79
25 db	4.47	2.98	1.49	11.55	4.62	3.08	1.54	6.71	1.70	6.61	6.35	9.53	9.20
18 havi részlet, 25 db	14.48	5.61	3.74	1.87	14.48	5.79	3.86	1.93	8.43	2.13	8.30	11.97	11.56
24 havi részlet, 25 db	12.41	4.47	2.98	1.49	11.55	4.62	3.08	1.54	6.71	1.70	6.61	9.53	9.20
30 havi részlet, 25 db	10.50	3.78	2.52	1.26	9.75	3.90	2.60	1.30	5.66	1.44	5.59	8.06	7.79
36 havi részlet, 25 db	9.25	3.33	2.22	1.11	8.55	3.42	2.28	1.14	5.—	1.26	4.91	4.75	6.84

Ugyanitt más sorsjegyekre is kaphatók részletiek.

Különös előnyben részesül a részletiek vásárlója az által, hogy a havi fizetéseket nálam eszközölheti, mi által a fél már portóban is egy részletet megtakarít. Ugyan nálam készséggel adatnak szóbeli s írásbeli felvilágosítások.

A budapesti magyar kereskedelmi bank részletieit újból ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe, annyival is inkább, mert érintkezésbe jó a főváros legrealisabb pénzintézetével, mely a törvényes százeleknél többet nem számít.

Kiváló tisztelettel

Adler L. Jakab,
váltóüzlete. Főter, virágosor.

(289) 23—30

Brassó, főter, virágosor.

Sorsjegyek 12, 18, 24, 30 s 36 havi részletfizetésre